

Z Ewangelii św. Jana

Pierwszego dnia po szabacie, wczesnym rankiem, gdy jeszcze było ciemno, Maria Magdalena udała się do grobu i zobaczyła kamień odsunięty od grobu. Pobiegła więc i przybyła do Szymona Piotra oraz do drugiego ucznia, którego Jezus kochał, i rzekła do nich: „Zabrano Pana z grobu i nie wiemy, gdzie Go położono”. Wyszedł więc Piotr i ów drugi uczeń i szli do grobu. Biegli obydwoj razem, lecz ów drugi uczeń wyprzedził Piotra i przybył pierwszy do grobu. A kiedy się nachylił, zobaczył leżące płótna, jednakże nie wszedł do środka. Nadszedł potem także Szymon Piotr, idący za nim. Wszedł on do wnętrza grobu i ujrzał leżące płótna oraz chustę, która była na Jego głowie, leżącą nie razem z płótnami, ale oddzielnie zwiniętą w jednym miejscu. Wtedy wszedł do wnętrza także i ów drugi uczeń, który przybył pierwszy do grobu. Ujrzał i uwierzył. Dotąd bowiem nie rozumieli jeszcze Pisma, które mówi, że On ma powstać z martwych. † J 20, 1-9

Posłani do świata

Kobiety i apostołowie prowadzą nas do pustego grobu. Pragną, abyśmy sami się upewnili i uwierzyli, że nie ma tam Jezusa. Uprzywilejowane miejsce w Ewangelii Zmartwychwstania zajmuje Maria Magdalena. Doświadcza ona osobistego spotkania z Chrystusem. Mistrz z Nazaretu posyła ją do wspólnoty apostołów, do Kościoła, który odtąd będzie rozważał największe tajemnice wiary: życia, śmierci i powstania z martwych Zbawiciela.

Uroczystość Zmartwychwstania Pana Jezusa Chrystusa to dobra okazja, by sobie uświadomić, że każdy z nas jest posłany do świata spragnionego Słowa Życia, Boga i prawdy, by być świadkiem nadziei. Posłany, by nieść miłość i pokój, czyli to, czego tak bardzo brakuje współczesnym ludziom.

W dawany przez nas świadectwie mamy zwrócić uwagę na istotny aspekt: nasz Zmartwychwstały Pan pokonał śmierć, piekło i szatana. Poprzez doskonałe posłuszeństwo Ojcu Niebieskiemu – jak głosi Orędzie Wielkanocne – „spłacił za nas dług Adama i krwią serdeczną zmazał dłużny zapis starodawnej winy”. Jezus czyni pusty grób znakiem tego, że życie nie kończy się tutaj, na ziemi, otwierając w ten sposób perspektywę życia wiecznego, ukazując cel i sens ludzkiej codzienności.

□ Jakim znakiem jest dla nas pusty grób Jezusa? Jakim znakiem jest dla nas Zmartwychwstanie Chrystusa Pana?